

LECTURES CLE EN FRANÇAIS FACILE

خواندن متون فرانسه ساده

JACQUOU LE CROQUANT

ژاکو لو کروکان

EUGÈNE LE ROY

اوژن لوروآ

مترجم: شراره روشنی

Adapté en français facile
par Brigitte Faucard-Martinez

فرانسه ساده

بازنویسی: بریژیت فوکارد مارتینز

ویراستار علمی: فرناز ساسانی
عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی

VesalBookshop.com

سرشناسه	: فوکار، بریژیت
عنوان و نام پدیدآور	: Faucard, Brigitte ژاکو لو کروکان/ اوژن لوروا؛ بازنویسی بریژیت فوکاردمارتینز؛ مترجم شراره روشنی؛ ویراستار علمی فرناز ساسانی.
مشخصات نشر	: تهران: کتابسرای وصال، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری	: ۱۸ص: مصور؛ ۵/۱۴ × ۵/۲۱ سم.
شابک	: 978-622-6454-21-6
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: فرانسه - فارسی.
یادداشت	: عنوان اصلی: Lectures cle en francias facile jacquou le croquant.
یادداشت	: واژفهام.
موضوع	: زبان فرانسه -- کتاب‌های قرانت
موضوع	: French language -- Readers
موضوع	: زبان فرانسه -- کتاب‌های درسی برای خارجی‌ان -- فارسی
موضوع	: French language -- Textbooks for foreign speakers -- Persian
موضوع	: زبان فرانسه-- راهنمای آموزشی
موضوع	: French language -- Study and teaching
شناسه افزوده	: لوروا، اوژن، ۱۸۳۶-۱۹۰۷م.
شناسه افزوده	: Le Roy, Eugene, 1836-1907
شناسه افزوده	: روشنی، شراره، ۱۳۷۴-، مترجم
شناسه افزوده	: ساسانی، فرناز، ۱۳۵۱-، ویراستار
رده بندی کنگره	: PC۲۱۱۷
رده بندی دیویی	: ۴۴۸/۶۴
شماره کتابشناسی ملی	: ۵۷۱۱۲۵۸

عنوان: ژاکو لو کروکان

نویسنده: Eugène Leroy

مترجم: شراره روشنی

قطع کتاب: رقعی

ناشر: کتابسرای وصال

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۸

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۴۵۴-۲۱-۶

«حق چاپ محفوظ است» هرگونه کپی برداری به صورت چاپی یا انتشار در فضای مجازی کاملاً ممنوع است.

مرکز پخش: فروشگاه انتشارات کتابسرای وصال

نشانی: تهران، خیابان انقلاب، خیابان وصال شیرازی، پلاک ۱۹

خودآن‌لاین VesalBookshop.com

شماره های تماس: ۰۲۱۶۶۹۶۸۲۲۳-۶۶۹۵۴۶۴۸

EUGÈNE LE ROY naît en 1836 à Hautefort, en Dordogne.

Fils de régisseur*, il passe son enfance à la campagne et se rend très vite compte des différences sociales et de la vie misérable que mènent beaucoup de paysans du Périgord.

Il entre dans l'armée en 1854 et part en Afrique puis en Italie.

En 1860, il quitte l'armée, retourne dans son pays natal et devient percepteur¹ des impôts.

Il commence alors à écrire des livres sur l'histoire du Périgord.

En 1892, il publie, sous forme de feuilleton, *Le Moulin de Frau*.

En 1899, il publie *Jacquou le Croquant*, roman qui remporte un grand succès.

Il meurt à Montignac en 1907.

* * *

---

1. Percepteur : personne chargée de faire payer les impôts.

اوژن لوروآ در سال ۱۸۳۶ در هاتفورد واقع در دوردون متولد شد. او که فرزند یک حسابرس بود، دوران کودکی خود را در روستا گذراند و خیلی زود متوجه اختلافات طبقاتی و زندگی پر از رنج کشاورزان منطقه پریگورد شد.

او در سال ۱۸۵۴ وارد ارتش شد و به آفریقا و سپس به ایتالیا رفت. در سال ۱۸۶۰ ارتش را ترک کرد، به سرزمین مادری خود بازگشت و مسئول جمع‌آوری مالیات شد. وی شروع به نوشتن کتاب‌هایی درباره‌ی تاریخ پریگورد کرد. در سال ۱۸۹۲، آن را به صورت داستان‌های دنباله دار با نام "آسیاب فرو" به چاپ رسانید. در سال ۱۸۹۹، داستانی به نام "ژاکولو کروکان" را که موفقیت زیادی به همراه داشت، چاپ کرد. وی در سال ۱۹۰۷ در مونتیناک از دنیا رفت.

***

Dans *Jacquou le Croquant*, Eugène Le Roy raconte la vie d'un pauvre paysan du Périgord, victime de la méchanceté d'une famille noble, les Nansac.

À travers son personnage principal, l'auteur nous fait découvrir les dures conditions de vie des paysans de l'époque, pauvres, affamés¹ et illettrés², mais il nous montre aussi leur capacité de lutte contre l'injustice.

Depuis le xvie siècle, le Périgord connaît en effet des révoltes menées par les *croquants*, paysans qui attaquent et brûlent les châteaux des seigneurs.

Pendant des siècles, ces hommes ne cessent de lutter contre leurs oppresseurs et c'est l'un d'eux que nous retrouvons sous les traits du personnage attachant de Jacquou.

VesalBookshop.com

---

1. Affamé : qui n'a pas de quoi manger.

2. Illettré : qui ne sait ni lire ni écrire.

Les mots ou expressions suivis d'un astérisque* dans le texte sont expliqués dans le Vocabulaire, page 57.
--

در داستان ژاکو لو کروکان، اوژن لوروآ زندگی کشاورز فقیری را در پریگورد به تصویر می‌کشد که قربانی پست فطرتی خانواده‌ای اشرافی به نام نانساک است.

در قالب شخصیت اصلی داستان، شرایط سخت زندگی کشاورزان آن زمان، فقر، گرسنگی و بی‌سوادی را به تصویر می‌کشد و در کنار آن توانایی آنها برای مبارزه با ظلم و بی‌عدالتی را نشان می‌دهد.

از قرن ۱۶، پریگورد شاهد شورش‌های متعدد کروکان‌هاست که این کشاورزان به قلعه اربابان حمله کرده و آن را به آتش می‌کشند. طی قرن‌ها، این مردان از مبارزه علیه زورگویان دست نمی‌کشند و به یکی از آنها در قالب شخصیت محبوبی به نام ژاکو می‌پردازیم.

VesalBookshop.com

کلمات و اصطلاحات ستاره‌دار در متن، در لغت‌نامه‌ی صفحه‌ی ۵۷ توضیح داده شده‌اند.

NOUS SOMMES EN 1815. Mes parents sont métayers* à Combenègre, domaine de Nansac, dans le haut Périgord¹. C'est le soir de Noël.

Assis sur un petit banc près de la cheminée, j'attends l'heure de partir pour aller avec ma mère à la messe de minuit² dans la chapelle du château de l'Herm. Nous partons enfin. Il fait froid dehors et il commence à neiger. Nous passons devant une autre métairie* du château et nous rencontrons une amie de ma mère.

– Tu emmènes Jacquou ? demande cette dernière à ma mère.

– Il veut absolument venir et puis mon mari est sorti, je ne peux pas laisser Jacquou tout seul.

Nous arrivons enfin dans la chapelle du château. Que de lumières ! Que c'est beau !

---

1. Périgord : ancienne région historique qui fait aujourd'hui partie de l'Aquitaine (sud-ouest de la France). À l'époque du roman, c'est une région sous-développée. Les paysans y mènent une vie très dure et des révoltes éclatent parfois.

2. Messe de minuit : dans la religion catholique, messe que l'on célèbre la nuit de Noël pour fêter la naissance de Jésus.

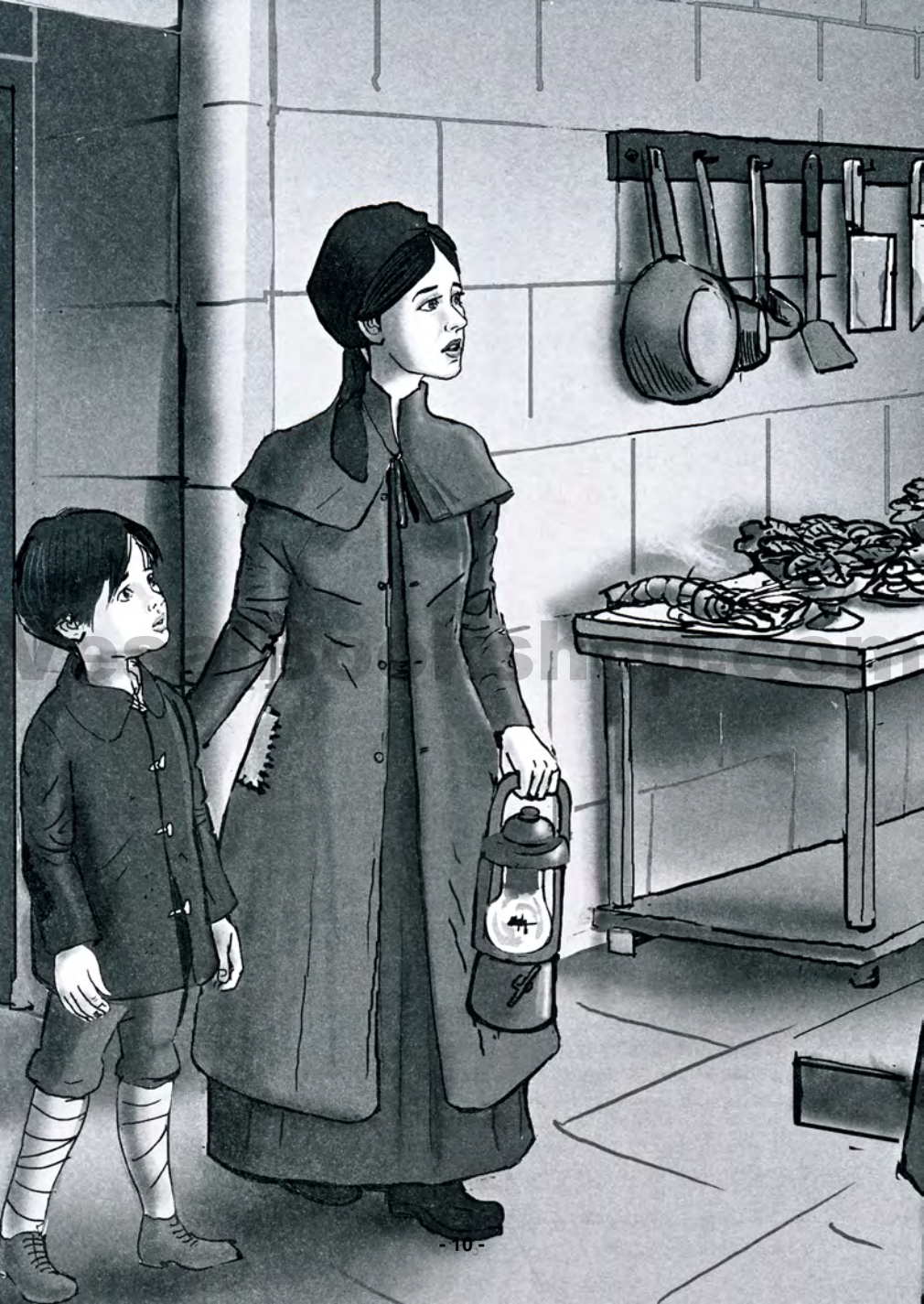
بخش اول

در سال ۱۸۱۵ هستیم. پدر و مادرم در کمبنگر کارگران املاک نانساک در ارتفاعات پریگورد^۱ هستند. شب سال نو است. روی نیمکت کوچکی کنار شومینه نشستهام و منتظرم تا با مادرم برای دعای نیمه شب^۲ به کلیسای قلعه "هرم" برویم. بالاخره به راه می‌افتیم. هوای بیرون سرد است و برف شروع به باریدن می‌کند. از جلوی یکی از مزارع قلعه عبور کرده و یکی از دوستان مادرم را ملاقات می‌کنیم. از مادرم می‌پرسد:

- ژاکو را آورده‌ای؟
- او واقعا دلش می‌خواهد بیاید و همسرم نیز بیرون از خانه است، نمی‌توانم ژاکو را در خانه تنها بگذارم.

بالاخره به کلیسای قلعه می‌رسیم. چقدر نورانی! چقدر زیبا!

۱. منطقه‌ای تاریخی است که امروزه بخشی از اکیتان (در جنوب شرقی فرانسه) است. در زمان رومیان، منطقه‌ای محروم بود. کشاورزان در آن زندگی سختی را می‌گذراندند و گاهی شورش‌هایی در آن صورت می‌گرفت.
۲. در مذهب کاتولیک، مراسم دعایی است که در شب سال نو به مناسبت تولد عیسی مسیح برگزار می‌شود.

Une fois la messe finie, nous sortons de la chapelle et ma mère va allumer notre lampe dans la cuisine du château. Je la suis. Quelle cuisine ! Dans l'énorme cheminée brûle un grand feu devant lequel une grosse dinde est en train de rôtir. Sur les tables, il y a toutes sortes de plats appétissants : de la viande, des fruits, des gâteaux... Je n'avais jamais vu autant de bonnes choses réunies.

Ma mère remercie la cuisinière* pour le feu puis nous retournons à la maison. Là, je repense tristement à tout ce que j'ai vu dans la cuisine du château. Chez nous, il fait froid car pendant notre absence le feu s'est éteint. Ma mère le rallume et me donne à manger : une boule de farine de maïs cuite avec des feuilles de chou. C'est froid et ce n'est pas très bon. Pourquoi, là-haut, au château, il y a de si bonnes choses et, ici, il n'y a rien ?

Dans ma tête d'enfant, les idées ne sont pas très claires, mais je comprends pourtant qu'il y a quelque chose qui n'est pas bien.

– Il faut aller au lit, dit ma mère.

Aussitôt couché, je m'endors.

Le lendemain, quand je me réveille, ma mère est en train de préparer la soupe et mon père trie les oiseaux qu'il a chassés la nuit.

Nous mangeons la soupe puis mon père part à Montignac vendre ses oiseaux.

همین که دعا به پایان می‌رسد، از کلیسا خارج می‌شویم و مادرم به آشپزخانه قلعه می‌رود تا فانوسمان را روشن کند. به دنبال او می‌روم. چه آشپزخانه‌ای! درون تنور بزرگ آتش سوزانی به پاست و بوقلمون چاقی در مقابل آن در حال کباب شدن است.

روی میزها هر نوع غذای خوشمزه‌ای قرار دارد: گوشت، انواع میوه‌ها، شیرینی‌ها... تا به حال این همه خوراکی خوشمزه را یکجا ندیده بودم.

مادرم از آشپز بابت روشن کردن فانوس تشکر می‌کند و سپس به خانه برمی‌گردیم. در خانه، با ناراحتی به تمام چیزهایی که در آشپزخانه قلعه دیده بودم فکر می‌کنم. خانه‌مان سرد است زیرا در نبود ما آتش خاموش شده است. مادرم دوباره آن را روشن می‌کند و به من غذا می‌دهد: کاسه‌ای از بلغور ذرت پخته شده و برگ‌های کلم. سرد و بدمزه است. چرا آن بالا، در قلعه، آنقدر خوراکی‌های خوشمزه وجود دارد و اینجا چیزی برای خوردن نیست؟

در ذهن بی‌جگانه‌ام، افکار واضح نیستند، با این حال می‌فهمم که یک جای کار درست نیست. مادرم می‌گوید:

- وقت خواب است.

همین که به رختخواب می‌روم، خوابم می‌برد.

روز بعد، وقتی بیدار می‌شوم، مادرم در حال پختن سوپ است و پدرم پرندگانی را که شب گذشته شکار کرده است، جدا می‌کند. سوپ را می‌خوریم سپس پدرم برای فروش پرندگان به مونتیناک می‌رود.

Moi, je sors aussi faire une petite promenade, malgré la neige et le froid. J'aperçois le magnifique château de l'Herm et je repense à sa belle cuisine, puis je reviens à la maison. Je m'ennuie, ce jour de Noël est un jour bien triste.

* * *

PISTE 3

L'hiver se passe ainsi, mon père s'occupant des animaux de la métairie puis allant chasser pour gagner un peu d'argent.

Enfin le froid cesse un peu et ma mère décide d'emmener les moutons manger de l'herbe car il ne reste plus beaucoup de nourriture pour eux dans la ferme.

C'est l'après-midi. Un petit vent froid souffle par moments, mais il fait beau cependant. Ma mère et moi nous sommes assis au bord d'un champ où mangent les moutons. Soudain, alors que je mange tranquillement un mauvais morceau de pain noir, nous voyons arriver un garde* de l'Herm, appelé Mascret. Il dit à ma mère d'aller tout de suite au château, car le régisseur veut lui parler.

Nous ramenons les moutons à la maison puis ma mère part pour le château.

Quand elle revient, le soir, mon père lui demande :

– Qu'est-ce qu'il voulait ?

با وجود برف و هوای سرد، من هم از خانه خارج می‌شوم تا کمی قدم بزنم. قلعه‌ی باشکوه هِرم را می‌بینم و دوباره به یاد آشپزخانه‌ی زیبای آن می‌افتم، سپس به خانه برمی‌گردم. ناراحت هستم، روز سال نو، روز خیلی غمگینی است.

***

زمستان همینگونه می‌گذرد، پدرم به حیوانات مزرعه رسیدگی می‌کند سپس به شکار می‌رود تا پولی به‌دست آورد. بالاخره کمی از سرمای هوا کم می‌شود و مادرم تصمیم می‌گیرد گوسفندان را برای چرا ببرد زیرا غذای زیادی برای آنها در مزرعه نمانده است.

بعد از ظهر هر از گاهی باد ملایمی می‌وزد، با این حال هوا خوب است. من و مادرم در حاشیه‌ی یک مزرعه، جایی که گوسفندان چرا می‌کنند، نشسته‌ایم. ناگهان درحالی‌که تکه‌ای نان سیاه بدمزه می‌خورم، یک نگهبان هِرم به نام ماسکرت را می‌بینم که می‌آید. به مادرم می‌گوید که بلافاصله به قلعه برود زیرا حسابرس می‌خواهد با او صحبت کند. گوسفندان را به خانه برمی‌گردانیم سپس مادرم به قلعه می‌رود. شب هنگام وقتی برمی‌گردد، پدرم از او می‌پرسد:

- چه می‌خواست؟